

heri de væsentligste Punkter af den historiske Kronologi, og Skriftet vil være meget nyttigt for enhver, som sysler med herhen hørende Spørgsmaal, saa meget mere som Forf. til sin egen Fremstilling har føjet en udførlig Litteraturoversigt. — Paa det Problem, der ligger folkelig Fantasi saa meget paa Sinde: med hvilket Aar begynder et nyt Aarhundrede, giver Steenstrup selvfølgelig det eneste rette Svar: det tyvende Aarhundrede begyndte den 1. Januar 1901, og det ligger i, at kun Astronomerne, men ikke Historikerne kender et Aar 0. Men det lyder ganske vist meget underligt, naar han siger, at det Aar, hvori Kristus fødtes den 25. Decbr., betegnes som Aar 1 efter Kristi Fødsel. Det lader sig vel næppe med Sikkerhed oplyse, hvorledes den kristne Æras Opfinder, Dionysius den Lille, egentlig har regnet. Men der synes dog kun fornuftig Mening i at sige, at Kristi Fødsel, sat til 25. Decbr., er Grænsen mellem de to Tidsaldere, før og efter Kristi Fødsel; det Aar, der gik forud, hedder det første Aar før Kristi Fødsel, det følgende bliver det første efter, idet man regner Aaret fra Juledag. Overhovedet bør det betones, at det egentlig hedder „det første, det andet“ osv., ikke Aar 1, 2 osv. Men saa kan man ganske vist ikke forsvare at kalde det Aar, der slutter med den Julenat, hvori Kristus fødtes, for Aar 1 efter Kr.

Kr. E.

Dr. phil. Ph. W. Kohlmann har i Skriftet *Adam von Bremen. Ein Beitrag zur mittelalterlichen Textkritik und Kosmographie* (Leipziger Historische Abhandlungen H. 10) givet en Del spredte Bidrag til Oplysning om Adams Kirkehistorie. Af Interesse er Paavisningen af, at Adam har taget den karakteristiske Udtalelse om „Jordens Rundhed“ i Bedas Skrift *De temporum ratione*. Ligeledes har Forf. sandsynligvis Ret i sin Tolkning af det omstridte Udsagn om, at ved Handelsbyen Julin er Vulkans Potte (*Olla Vulcani*), hvilket han forklarer ved, at der paa en Ø fandtes en brændende Fyrgrøde. Her burde Forf. have undersøgt, naar der tidligst fandtes Fyr ved Østersøkysterne; saa vidt vi huske, er den første Omtale af et saadant, som ellers kendes, den paa Øen Zingst Vest for Rügen 1306 indrettede Fyrgrøde, til Hjælp

for Indsejlingen til Stralsund, saaledes som hin nævnte ved Farvandet ind til Julin; det paa Valdemar Sejrs Tid omtalte *signum* paa Falsterbo, der gerne tolkes som et Fyr. er dog vist snarest et taarnagtigt Vartegn. I den sidste store Halvdel af Bogen har Forf. med hvert enkelt Stykke af Adams Text sammenstillet parallelle stilistiske Udsagn eller Udtryksmaader i hans Kilder eller i andre Skrifter. Samlingen kan være et kærkomment Hjælpemiddel ved Tolkningen af Adams Værk og nyttig for en ny Udgave, men Forf. er gaaet alt for vidt ved at medtage en stor Mængde overalt anvendte latinske Fraser (*plus justo, armenta boum, iter carpere* osv.), hvad der snarest vil vildlede.

Joh. Stp.

Siden H. F. J. Estrup i 1826 skrev sit Arbejde om Absalon, er der ikke udkommet nogen udførligere Fremstilling af hans Liv og Gerning, skøndt der dog ved senere Tiders Forskning er faldet paa mange Maader nyt Lys over hans Bedrifter og Samtidens Tilstande. Det var paa Tide, at Absalons Levned ogsaa fortaltes for de nulevende; lykkeligvis har jo heller intet af, hvad der er fremkommet, kunnet formindske den Glans, som stod om hans straalende Navn; snarere have vi i fuldere Maal kunnet forstaa hans Betydning. Professor Hans Olrik har nu udgivet 1. Del af en Bog *Absalon* (1908); den er skrevet ikke blot med den store Kyndighed, som Forf. besidder, men tillige med en lykkelig Evne til Fremstilling; han har her endog talt med større Varme, mere Farve og Variation end i sine tidligere, altid velskrevne Bøger. Hist og her er Skildringen ganske vist noget bred, og man kan saaledes undres over, at Afsnittet om Absalons Pariserstudier omfatter 30 Sider, skøndt man vel egentlig ikke har nogen anden Oplysning om, at Absalon har opholdt sig i Paris end den, at han her lærte Abbed Vilhelm at kende. At han skulde have tilbragt henved en halv Snes Aar i Frankrig og ikke set sig videre om i Verden, forekommer os heller ikke at stemme med Absalons bevægelige og videbegærlige Sind. Bogens Beretning om Parisertiden rummer imidlertid en læseværdig Fremstilling af Theologiens Tilstand og de kirkelige Bevægelser paa denne Tid, ligesom ogsaa en